

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 253/2017-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. mája 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Dášou Komkovou, advokátska kancelária, Hlavná 27, Prešov, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 3 K 147/1994 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. decembra 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 K 147/1994 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že na krajskom súde je od 5. augusta 1994 vedené napadnuté konkurzné konanie voči úpadcovi [REDACTED] (ďalej len „dlžník“ alebo „úpadca“). Uznesením krajského súdu z 5. januára 1996 bol na majetok dlžníka vyhlásený konkurz a za správcu konkurznej podstaty bola ustanovená [REDACTED]. Sťažovateľ si uplatnil v konkurznom konaní pohľadávku v sume 26 544,60 Sk (881,12 €), ktorá bola preskúmaná na 2. prieskumnom pojednávaní konanom 15. decembra 1999 a uznaná, pokiaľ ide o výšku i právny dôvod so zaradením do tretej triedy.

3. Sťažovateľ v odôvodnení sťažnosti predovšetkým uviedol:

„Prvé pojednávanie, ktoré bolo vo veci nariadené sa konalo dňa 15. 04. 1999, kde súd naradil prieskumné pojednávanie a dňa 19. 5. 1999. Od tejto doby ani do roku 1999 súd vo veci nekonal.

Ešte pred vytýčením prvého pojednávania sa sťažovateľ obrátil na procesného sudcu so žiadosťou o písomnú informáciu z výsledku doterajšieho riešenia v konkurznej veci úpadcu [REDACTED], kde bol vedený ako veriteľ. Procesný súd na jeho žiadosť sťažovateľovi nepodal žiadnu informáciu. Dňa 17. 3. 1997 ustanovený správca konkurznej podstaty, [REDACTED], sťažovateľovi oznámila na jeho prípis zo dňa 12. 3. 1997, že nie je oprávnená uhrádzať pohľadávku úpadcu pred vyhlásením konkurzu. Vyzvala sťažovateľa na podanie prihlášky na Krajský súd v Bratislave... k číslu konania 3K/147/194. Od vytýčeného prieskumného pojednávania dňa 15. 4. 1999 a 19. 5. 1999 mi zo strany súdu ani správcu konkurznej podstaty nebolo oznámené, ako sa vo veci koná. Sťažovateľ sa v predmetnej veci obracal na procesný súd, ktorý mu dňa 8. 2. 2000 na jeho dotaz oznámil, že konkurzné konanie nie je ukončené. V predmetnej veci sťažovateľ doručil sťažnosť 13. 12. 2000 na Ministerstvo spravodlivosti SR, kde poukazoval na prieťahy v konaní vedenom na Krajskom súde Bratislava sp. zn. Z-2-3K 147/94.

... Krajský súd v Bratislave pod sp. zn. spr2002/01 zo dňa 7. 3. 2001 na sťažnosť na prieťahy v konaní... oznámil sťažovateľovi, že konkurzné konanie... je vedené bez prieťahov a je v štádiu speňažovania majetku konkurznej podstaty. Dňa 11. 4. 2006 sťažovateľ opätovne podal podnet na prešetrenie postupu procesného súdu na Ministerstvo

spravodlivosti SR, ktoré vec postúpilo na priame vybavenie procesnému súdu. Procesný súd listom zo dňa 6. 7. 2006 mi oznámil, že vytýčil preskúmanie ďalších došlých prihlášok konkurzných veriteľov ma termín 12. 12. 2003.

Dňa 4. 11. 2005 sa uskutočnilo ďalšie prieskumné pojednávanie a správkyňa konkurznej podstaty predložila procesnému súdu konečnú správu dňa 27. 4. 2006.

... Sťažovateľ dňa 1. 8. 2016 adresoval písomné podanie Krajskému súdu v Bratislave, v ktorom namietal neprimeranú dĺžku konkurzného konania voči úpadcovi [REDACTED] vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 3K147/1994. Krajský súd listom zo dňa 22. 8. 2016 pod sp. zn. Spr2208/16 na sťažnosť sťažovateľa na prietahy v konaní oznámil, že jeho sťažnosť považuje za nedôvodnú. Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 47 ods. 3, čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Postupom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3K147/1994.

... V prejednávanej veci podľa názoru sťažovateľa pri posúdení existencie zbytočných prietahov v konkurznom konaní možno kvalifikovať ako právne a fakticky zložitejšiu, avšak ani právna zložitosť sporu nezbavuje sudcu ústavnej zodpovednosti za prietahy v konaní, zapríčinené nesprávnou organizáciou. Ani právne, či skutkovo náročný spor nesmie trvať neprimerane dlhú dobu. Časový horizont toho, kedy sa účastníkovi konania dostáva konečného rozhodnutia vo veci je neoddeliteľnou súčasťou meradiel celkovej spravodlivosti podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Pri kritériu správania účastníkov, sťažovateľ má za to, že nie je taktiež možné ustáliť aby v konkurznom konaní došlo k zbytočným prietahom v dôsledku správania sa účastníka neposkytovania súčinnosti... Miera a povaha zodpovednosti všeobecného konkurzného súdu za postup správcu konkurznej podstaty v konkurznom konaní je daná rozsahom jeho oprávnení, ktoré mu zákon vo vzťahu k tomuto subjektu konkurzného subjektu priznáva. Konkurzný súd v zmysle zákona o konkurze a vyrovnaní je oprávnený vyžiadať si od správcu konkurznej podstaty správu, vysvetlenie nahliadať do jeho účtov a vykonávať iné potrebné zisťovania... Ja sťažovateľ sa domáham priznania finančného zadosťučinenia ako náhrady nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch v sume 10 000 € a to z dôvodov, že porušenie môjho základného práva a slobody už nie je možné napraviť, ako aj v spôsobe ujmy spočívajúcej v dlhoročných (dvadsaťdva rokov) pocitoch neistoty a úzkosti spojených s neprimerane

dlhotrvajúcim stavom právnej neistoty ako aj neprimeraných následkov na môj zdravotný stav ako aj celej rodiny, ktorá ťažko znáša následky priebehu konkurzného konania, čo vyvrcholilo do takého stavu, že došlo k narušeniu mojich podnikateľských aktivít, ktoré mali nepriaznivý dopad na moju finančnú situáciu a následne na celú rodinu.“

4. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezhom:

„1./ Základné právo [REDAKOVANÉ] upravené čl. 48 ods. 2 Ústavy SR postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 3 K 147/1994 porušené bolo.

2./ Krajskému súdu v Bratislave prikazuje, aby vo veci 3K 147/1994 konal bez zbytočných prietahov.

3./ [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadostučinenie 10 000€ (desaťtisíc eur), ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný vyplatiť [REDAKOVANÉ] do 2 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

4./ Krajský súd v Bratislave je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia v sume 363,80 € na účet jeho právneho zástupcu...“

5. Na základe výzvy ústavného súdu sa k sťažnosti vyjadril krajský súd zastúpený jeho predsedom podaním sp. zn. Spr. 3070/17 z 24. februára 2017, ktorý k veci uviedol:

„Vec sťažovateľa bola predložená tunajšiemu súdu dňa 05. 08. 1994 a je vedená pod sp. zn. Z-2-3K/147/1994.

Predseda senátu, JUDr. Eugen Palášthy vo svojom vyjadrení zo dňa 22. 02. 2017 uviedol, že v konaní vedenom tunajším súdom vo veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu: [REDAKOVANÉ], pod sp. zn. Z-2-3K/147/1994 postupoval ako zákonný sudca plynulo, bez zbytočných prietahov, pričom zdôraznil, že pri riešení úpadku dlžníka je potrebné vysporiadať právne vzťahy dlžníka a nie je možné bez ukončenia sporov pokračovať v konkurznom konaní.

Uviedol, že dňa 22. 12. 2006 bolo vydané uznesenie o schválení konečnej správy, ktoré bolo právoplatné dňa 06. 02. 2007, pričom správca konkurznej podstaty doručuje súdu do spisu vedenom pod č.k. Z-2-3K/147/1994 príbežné správy, z ktorých obsahu

vyplýva, že vedie konania, ktoré nie sú právoplatne skončené a bránia vypracovaniu návrhu na rozvrh výťažku.

Z obsahu spisu sp. zn. Z-2-3K/147/1994 jednoznačne vyplýva, že na Okresnom súde Prešov je vedené konanie pod sp. zn. 25C/81/2007 vo veci navrhovateľa: [REDAKOVANÉ] o náhradu mzdy, ako aj konanie pod sp. zn. 17C/179/2006 vo veci navrhovateľa: [REDAKOVANÉ] a spol. o určenie vlastníckeho práva. Ďalej je vedené súdne konanie na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 18Cb/87/1998 o zaplatenie 32.557,20 Sk, vrátane evidovaného ďalšieho súdneho konania na uvedenom okresnom súde pod sp. zn. 19Cb/581 /1997 v právnej veci navrhovateľa: [REDAKOVANÉ] o zaplatenie 7.876,72 Eur. Súčasne predseda senátu uviedol, že eviduje súdne konania na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 6Er/924/97 vo veci exekúcie, konanie Okresného súdu Prešov vedené pod sp. zn. 6Er/2040/2003, konanie na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. Z-2-34Cb/40/1996 vo veci navrhovateľa: [REDAKOVANÉ] o určenie neplatnosti zmlúv, ako aj konanie vedené pod sp. zn. 10Cbi/8/2008 o vylúčenie veci z konkurznej podstaty. Krajský súd v Bratislave podľa jeho slov ďalej eviduje neukončené sporové konania, ktoré bránia vypracovaniu a predloženiu návrhu rozvrhu výťažku v predmetnej právnej veci, a to konanie vedené na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 14C/308/2012 o náhradu škody, bez právoplatného rozhodnutia, ako aj konanie na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 1Cb/254/1999 o zaplatenie 72.310,- Sk, bez právoplatného rozhodnutia.

Ďalej vo svojom vyjadrení predseda senátu uviedol, že pre rozvrhové uznesenie je dôležitý najmä spor s bývalým konateľom [REDAKOVANÉ] o náhradu mzdy ako aj spor o náhradu škody za neodôvodnenú exekúciu (Okresný súd Prešov povolil exekúciu konkurznej podstaty úpadcu), pričom mu to zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní nedovoľuje. Keďže exekúcia prebehla (a sudy vyššej inštancie rozhodli, že exekúcia bola nezákonná). [REDAKOVANÉ] je povinný tieto finančné prostriedky vrátiť späť do konkurznej podstaty.

Z predmetného prehľadu preto vyplývajú závery, že súdne sporové konania, ako aj exekučné konania, ktoré nie sú právoplatne ukončené bránia ustanovenému správcovi konkurznej podstaty predložiť súdu na schválenie návrh rozvrhu výťažku. Krajský súd v Bratislave, v konaní vedenom pod sp. zn. Z-2-3K/147/1994 preto podľa jeho slov nemôže ďalej pokračovať po vydaní uznesenia o schválení konečnej správy, nakoľko je potrebné

najskôr právoplatne ukončiť súdne spory, ako aj konania, ktoré bránia vydaniu tohto rozvrhového uznesenia.

Na takto uvedenom skutkovom základe podľa JUDr. Eugena Paláštyho, preto nie je možné prihliadnuť k obsahu Ústavnej sťažnosti sťažovateľa, titulom porušenia základného práva občana podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, nakoľko účastník, a to tunajší súd nespôsobil žiadne prietahy v konaní. Žiadne procesné pochybenia tunajšieho súdu v posudzovanej právnej veci nenastali, preto nemôže byť konštatované, že tunajší súd by akýmkoľvek spôsobom porušil základné práva sťažovateľa...

Zdôraznil, že práve Krajský súd v Bratislave v konaní Z-2-3K/147/1994 je limitovaný postupom iných súdov, ktoré vedú spory, ktorých výsledok má zásadný právny význam na konanie a bez ktorých nie je možné pripraviť a následne vydať rozvrhové uznesenie. Právoplatnosť vedených súdnych sporov a ich výsledok má zásadný právny význam pre rozvrh výťažku a Krajský súd v Bratislave je svojim postupom viazaný na výsledok týchto konaní. Dodal, že Krajský súd v Bratislave v konaní Z-2-3K/147/1994 nemá právomoc rozhodnúť vyššie uvádzané spory s právoplatnosťou.

V kontexte uvedených skutočností zdôraznil, že nepovažuje podanú ústavnú sťažnosť sťažovateľa za dôvodnú a podľa jeho slov nie sú naplnené a preukázané akékoľvek pochybenia tunajšieho súdu alebo pochybenia zákonného sudcu v konaní pod sp. zn. Z-2-3K/174/1994, na základe ktorých by sa dalo konštatovať, že tunajší súd nekoná plynulo, alebo bez zbytočných prietahov.

S predmetným vyjadrením predsedu senátu, JUDr. Eugena Paláštyho sa v celom rozsahu stotožňujem.“

5.1 Prílohou stanoviska krajského súdu k sťažnosti bolo aj vyjadrenie správkyne konkurznej podstaty [REDAKOVANÉ], podľa ktorej ukončeniu konkurzného konania podaním návrhu na rozvrh bránia prebiehajúce (neukončené) súdne spory a exekúcie, pričom konkrétne uviedla:

„Konkurz na majetok úpadcu [REDAKOVANÉ] bol vyhlásený 5. 1. 1996.

Ide o jeden z najrozsiahlejších konkurzov vyhlásených v 90-tych rokoch na KS Bratislava. Prihlásené a uznané pohľadávky boli v celkovej výške 775.984.305,- Sk.

Uskutočnili sa 4 prieskumné pojednávania.

V súlade s uzneseniami KS BA bol majetok speňažený v priebehu rokov 1996 a 1997 napriek obštrukciám štatutárneho zástupcu úpadcu.

Následne boli vymáhané pohľadávky úpadcu. Po právoplatných rozhodnutiach OS Prešov, nakoľko dlžníci boli z tohto kraja, boli podané návrhy na exekúcie, ktoré stále prebiehajú. Všetky súdne spory prebiehali a stále prebiehajú na OS a KS Prešov ako aj na OS a KS Košice.

Najdlhšie súdne spory sú vedené na základe podaní konateľa úpadcu:

- *O neplatnosť výpovede*
- *O náhradu mzdy*
- *O neprípustnosť exekučného konania počas konkurzu*
- *O náhradu škody*
- *O oslobodenie od súdnych poplatkov*

a iné prietahy v konané na OS a KS Prešov nakoľko navrhovateľ využíva všetky dostupné právne prostriedky /riadne i mimoriadne/ a často podáva i neopodstatnené návrhy. Napr. na základe rozhodnutia KS Prešov, ktoré potvrdil aj NS SR BA bola žaloba pracovníka úpadcu zamietnutá. On však podal dovolanie ako konateľ úspešného žalovaného - teda úpadcu - [REDACTED] a žiadal súd aby zamietnutej žalobe vyhovel.

Č.k. 29C/81/2007 OS Prešov

Č.k. 17CoPr/2012 KS prešov

Č.k. 3 Cdo 348/2015 NS SR Bratislava vrátené prvostupňovému súdu OS Prešov-neukončené.

Taktiež nie je ukončená vec o náhradu škody, nakoľko KS Prešov povolil exekúciu počas konkurzu v rozpore s ustanoveniami ZKV. NS SR rozhodnutie zrušil ako nezákonné, medzičasom však prebehla exekúcia. Momentálne sa rozhoduje o náhrade škody v prospech úpadcu.

Na adresu [REDACTED] sú stále od roku 2008 doručované uznesenia o zastavení konania z OS a KS Košice, ide o staré veci: sp. zn.: E 2106/1966, E2114/1966, E 2148/1966, E 2150/1966, E 2153/1966, E 2154/1966, E 2157/19656, E2163/1966, E 2164/1966, E 2165/1966, E2166/1966, E2171/1966.

Ďalšie uznesenia z KS Košice doručené v r. 2009 sp. zn.: 908194/1991, 12Cb/7095/1992, 5Cb/3429/1995 a 17Rob/1998/1995.

Za pozornosť stojí aj návrh, ktorý podala Slovenská poisťovňa Bratislava OZ Košice, pobočka Poprad, na Krajský súd Prešov dňa 3. 11. 1998.

■ mnohokrát urgovala ukončenie sporu, písala rôzne vyjadrenia, na základe výziev súdu. Uznesením 1Cb/254/1999-200 zo dňa 01. 3. 2016 /po 18 rokoch/ KS Prešov konanie zastavil. Uznesenie o zastavení však nedoručil ■ iba na adresu úpadcu ■. Toto sa vrátilo nedoručené späť, nakoľko bývalý areál úpadcu je rozpredaný a sídli v ňom množstvo rôznych subjektov.

Po urgencii ■ vybrali pracovníčky KS Prešov spis z archívu a doručili unesenie aj správkyni.

Netreba sa čudovať, že konkurz prebieha tak dlho. Ovplyvňujú ho napr. aj prietahy v exekučnom konaní. Exekúcia 6Er/924/1997 vedená na OS Prešov bola na návrh povinného, že nemá majetok zastavená. Súdny exekútor dňa 6. 5. 2006 oznámil súdu, že nesúhlasí so zastavením exekúcie, nakoľko povinný vlastní nehnuteľný majetok. OS Prešov návrh povinného zamietol až v r. 2015, po 9 rokoch.

V tej istej exekučnej veci OS Prešov Uznesením 6Er924/97-16 zo dňa 23. 1. 2012 vyhlásil exekúciu za neprípustnú nakoľko na majetok povinného bol vyhlásený konkurz 3 K147/94. Uznesenie bolo ■ doručené až 4. 12. 2012, ktorá okamžite podala odvolanie, pretože, konkurz 3K147/94 bol vyhlásený na oprávneného teda ■ v konkurze a nie na povinného ■. KS Prešov uznesenie OS Prešov dňa 30. 1. 2014 sp. zn 1CoE/169/2013-38 zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vec nie je ešte právoplatne ukončená

Za povšimnutie stojí aj to, že po speňažení majetku boli uspokojení bývalí pracovníci úpadcu a boli im vyplatené v súlade so ZKV mzdy a odstupné za viac ako 25 mil. Sk, taktiež boli uspokojené oddelení veritelia, ktorým bol vyplatený výťažok za založeného majetku.

Je predpoklad, že budú čiastočne uspokojené aj ďalšie triedy po ukončení súdnych sporov.“

6. Sťažovateľ vo svojom stanovisku k vyjadreniu krajského súdu, ktoré bolo doručené jeho právnej zástupkyni, uviedol:

„S vyjadrením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. Spr3070/17 sa nemožno stotožniť vzhľadom k tomu, že konanie vedené Krajským súdom je posudzované v intenciách právnej

úpravy obsiahnutej v zákone 328/91 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov.

Podľa citovaného zákona povinnosť všeobecných súdov je konať bez zbytočných prietáhov tak, aby bola poskytnutá súdna ochrana práva fyzických alebo právnických osôb. Pokiaľ sa týka miery a povahy zodpovednosti všeobecného konkurzného súdu, tento zodpovedá za postup správu konkurznej podstaty v konkurznom konaní, pri čom je daná rozsahom jeho oprávnení, ktoré mu zákon konkurzného konania priznáva v § 12, § 8 Zák. o konkurze a vyrovnaní. Konkurzný súd vôbec nevyužil vo vzťahu k správcovi konkurznej podstaty prostriedky účelom ktorých je zabezpečenie účinnej a rýchlej ochrany práv účastníkov konkurzného konania. Mám za to, že správca konkurznej podstaty nevyužil všetky zákonom dané možnosti na dosiahnutie účelu pred všeobecnými súdmi. Z vyjadrenia KS nevyplýva, aké boli prijaté oprávnenia a aký bol zvolený postup na okolnosti prípadu, ktoré by boli akceptovateľné z pohľadu Ústavou garantovaného práva na konanie bez zbytočných prietáhov. Konkurzné konanie ako každé iné súdne konanie je autonómne v tom, že postupovať v ňom - robiť úkony, a iným spôsobom ovplyvňovať jeho priebeh môže len súd, na ktorom toto konanie prebieha a len v rámci tohto konania.“

II.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde

nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. Sťažovateľ, kvalifikovane právne zastúpený advokátkou, sa v petite sťažnosti, ktorým je ústavný súd viazaný (§ 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde), domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom krajského súdu v napadnutom konkurznom konaní. Tvrdenia o porušení základného práva podľa čl. 47 ods. 3 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v napadnutom konaní, ktoré sťažovateľ uvádza v texte sťažnosti mimo petitu, ústavný súd považoval iba za súčasť jeho argumentácie (obdobne III. ÚS 149/04, II. ÚS 65/07).

10. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

11. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08).

12. O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Inými slovami, ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenej pochybnosti javí ako neopodstatnený (I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05).

13. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ, ktorý je kvalifikovane právne zastúpený, v texte sťažnosti okrem uvedenia celkovej dĺžky konania nekonkretizoval dôvody, ktoré by mali signalizovať záver o existencii zbytočných prietáhov (nešpecifikoval napríklad konkrétne obdobia nečinnosti konajúceho súdu, resp. jeho neefektívnu činnosť a pod.). Sťažovateľ namieta celkovú dĺžku napadnutého konkurzného konania v trvaní 22 rokov, ktorá je neprimeraná. Podľa sťažovateľa za tento stav nesie zodpovednosť krajský súd, keďže nedostatočne využíva svoje právomoci a možnosti kontroly správcu konkurznej podstaty, čím porušuje označené právo sťažovateľa.

14. Ústavný súd už konštatoval (napr. I. ÚS 70/98, III. ÚS 199/02), že ústava nevyníma z povinnosti všeobecných súdov konať bez zbytočných prietáhov žiadne konanie, v ktorom sa poskytuje súdna ochrana právam fyzických osôb alebo právnických osôb. Konkurzné konanie je osobitným druhom občianskeho súdneho konania. Vzhľadom na jeho predmet, špecifickú skutkovú a právnu povahu ho možno považovať za konanie zložité.

15. Na preskúmané konkurzné konanie sa v celom jeho priebehu vzťahuje zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze a vyrovnaní“).

16. Podľa § 1 ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní je účelom tohto zákona usporiadanie majetkových pomerov dlžníka (úpadcu), ktorý má viac veriteľov, voči ktorým nie je schopný plniť svoje záväzky po lehote splatnosti v dôsledku insolventnosti, alebo sa nachádza v predĺžení. Stanovením pravidiel usporiadania majetkových pomerov úpadcu vrátane speňazenia jeho majetku (konkurznej podstaty) a rozdelenia výťažku tohto speňazenia medzi konkurzných veriteľov, o ktorom rozhoduje v konečnom dôsledku súd, sa v konkurznom konaní poskytuje súdna ochrana majetkovým právam veriteľov úpadcu, ktorí ich kvalifikovaným spôsobom uplatnili. Sťažovateľovi preto ústava priznáva právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, pretože sa prihlásením svojej pohľadávky stal účastníkom konkurzného konania.

17. Ústavný súd posudzoval danú vec aj so zreteľom na účel, podstatu a zmysel základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, ktorým je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorom sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci. Kľúčovým pojmom a atribútom tohto základného práva je to, že jeho ochrana sa uplatňuje vo veci účastníka konania, t. j. v „jeho veci“.

18. Základným cieľom a účelom konkurzu (konkurzného konania) nie je dosiahnutie uspokojenia iba nároku jedného z veriteľov, ale pomerné uspokojenie všetkých veriteľov. Na túto skutočnosť musí prihliadať ústavný súd vtedy, ak rozhoduje o sťažnosti jedného z veriteľov, ktorý namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, aj keď je nepochybné, že ústava priznáva právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov každému z veriteľov aj v konkurznom konaní, a to od okamihu, keď sa prihlásením svojej pohľadávky stal účastníkom tohto konania. Vzhľadom na uvedené ale podľa názoru ústavného súdu nemožno postup konkurzného súdu, resp. správcu konkurznej podstaty v konkurznom konaní posudzovať rovnako rigorózne, ako to je v prípade, keď sa ochrana podľa čl. 48 ods. 2 ústavy uplatňuje výlučne vo veci účastníka konania, t. j. len v „jeho veci, resp. jeho záležitosti“.

19. Správca konkurznej podstaty je subjektom konkurzného konania, ktorý je pri výkone svojej funkcie povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za škodu vzniknutú porušením povinností, ktoré mu ukladá zákon alebo mu ich uloží súd (§ 8 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní).

20. Miera a povaha zodpovednosti všeobecného (konkurzného) súdu za postup správcu konkurznej podstaty v konkurznom konaní je daná rozsahom jeho oprávnení, ktoré mu zákon vo vzťahu k tomuto subjektu konkurzného konania priznáva (najmä § 12 a § 8 ods. 4 a 5 zákona o konkurze a vyrovnaní). V súlade s ustálenou judikatúrou ústavného súdu možno hovoriť o prietáchoch v konkurznom konaní vtedy, ak súd vôbec nevyužije vo vzťahu k správcovi konkurznej podstaty tie prostriedky, účelom ktorých je zabezpečenie účinnej a rýchlej ochrany práv účastníkov konkurzného konania, prípadne ak k ich použitiu siahne

až vtedy, keď je ich účinok na dosiahnutie tohto účelu minimalizovaný alebo vylúčený (m. m. I. ÚS 57/97, III. ÚS 199/02).

21. Úlohou ústavného súdu nie je určovať namiesto konkurzného súdu optimálny postup v danej veci, ale posúdiť, či ním prijaté opatrenia a zvolený postup sú vzhľadom na okolnosti daného prípadu akceptovateľné z pohľadu ústavou garantovaného práva na konanie bez zbytočných prieťahov, teda či postup konkurzného súdu nebol v tomto smere zjavne neodôvodnený alebo arbitrárny (obdobne napr. I. ÚS 13/00, III. ÚS 99/02).

22. Na základe posúdenia sťažnosti, vyjadrenia krajského súdu a stanoviska správkyne konkurznej podstaty ustanovenej v napadnutom konaní, ako aj s prihliadnutím na charakter námietok sťažovateľa a jeho sťažnostnú argumentáciu dospel ústavný súd k záveru, že namietaný postup krajského súdu nesignalizuje reálnu možnosť zbytočných prieťahov v konaní v takom rozsahu a intenzite, ktoré by si vyžadovali prijatie sťažnosti na ďalšie konanie.

23. Ústavný súd konštatuje, že iba samotná dĺžka doterajšieho priebehu konkurzného konania, na ktorú sťažovateľ v sťažnosti poukazuje, nie je dostatočným dôvodom na vyslovenie existencie zbytočných prieťahov v konkurznom konaní. Predovšetkým je potrebné poukázať na skutkovú zložitnosť napadnutého konania, ktorá je daná množstvom veriteľov, ktorí prihlásili pohľadávky do konkurzu, a objemom prihlásených pohľadávok (v celkovej sume takmer 776 mil. Sk), na preskúmanie ktorých boli nariadené 4 prieskumné pojednávania. Čo sa týka priebehu samotného konkurzu, speňaženie majetku konkurznej podstaty prebehlo v rokoch 1996 a 1997. Uznesenie o schválení konečnej správy bolo krajským súdom vydané 22. decembra 2006 a 6. februára 2007 nadobudlo právoplatnosť. Ďalší postup v konkurznom konaní je determinovaný výsledkom súdnych sporov a exekúcií, ktoré prebiehajú buď z dôvodu vymáhania pohľadávok úpadcu voči dlžníkom, resp. sú to súdne spory iniciované konateľom úpadcu, či ďalšie incidenčné spory vedené správkyňou. Keďže výsledok týchto sporov má priamy dosah na konkurzné konanie, bez ich právoplatného ukončenia nie je možné uskutočniť rozvrh výťažku a ukončiť konkurz. Vo vzťahu k námietke sťažovateľa o nedostatočnom dohľade krajského súdu nad činnosťou

správkyne ústavný súd uvádza, že z predloženého vyjadrenia krajského súdu vyplýva, že správkyňa konkurznej podstaty doručuje do konkurzného spisu priebežné správy, z ktorých obsahu vyplýva, že je účastníčkou súdnych a exekučných konaní, ktoré nie sú právoplatne skončené a ktoré bránia vypracovaniu návrhu na rozvrh výťažku. Uvedené skutočnosti preto podľa názoru ústavného súdu neindikujú záver o takom postupe krajského súdu, z ktorého by bolo možné vyvodzovať vecnú súvislosť s označeným porušením základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

24. Z doterajšej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že konanie bez zbytočných prietáhov nemožno presne časovo ohraničiť (II. ÚS 26/95) a že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01).

25. Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prietahoch (napr. m. m. IV. ÚS 147/04).

26. V prípade, keď ústavný súd zistil, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (II. ÚS 57/01), prípadne návrhu buď nevyhoviel (I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01).

27. Poukazujúc na uvedené ústavný súd konštatuje, že doterajšia celková dĺžka napadnutého konania nie je dôsledkom nedostatočného výkonu dohľadu krajského súdu nad činnosťou správkyne konkurznej podstaty či nedostatočného prijímania adekvátnych opatrení, ako to tvrdí sťažovateľ, ale najmä dôsledkom neukončených súdnych sporov a exekúcií, za čo konkurzný súd nenesie zodpovednosť, keďže na priebeh týchto konaní nemá žiadny dosah. Ústavný súd poznamenáva, že tak, ako to vyplýva z vyjadrenia

krajského súdu a vo veci konajúcej správkyne konkurznej podstaty, v pokračovaní napadnutého konkurzného konania, teda vypracovaní návrhu na rozvrh výt'azku v súčasnosti bránia viaceré incidenčné konania vedené správkyňou konkurznej podstaty, ako aj exekučné konania vedené proti dlžníkom úpadcu, ktoré nie sú právoplatne ukončené a výsledkom ktorých môže byť ďalší majetok (príjem) patriaci do konkurznej podstaty (napr. spor o náhradu škody spôsobenej úpadcovi v dôsledku nezákonne vedenej exekúcie). Tieto skutočnosti bránia vydaniu rozvrhového uznesenia, následnému uspokojeniu konkurzných veriteľov a ukončeniu konkurzu.

28. S ohľadom na uvedené skutočnosti a v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou preto neprichádza do úvahy, aby ústavný súd mohol postup krajského súdu v napadnutom konkurznom konaní po prípadnom prijatí návrhu (sťažnosti) na ďalšie konanie kvalifikovať ako porušenie základného práva sťažovateľa zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, preto ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

29. Keďže sťažnosť bola odmietnutá a rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia a úhrady trov konania je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd o týchto návrhoch sťažovateľa už nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. mája 2017